

mf

Ej mig för-fä - rar stun - dan - de nat - ten. Ty av den kär - lek, som

cresc. *f* *p*

p

går ge-nom värl - den, föll ock en strim - ma in i min själ.

fz *fz*

2.
Höstsö

E. G. Geijer.

Moderato.

mp

mullen frö - ets sådd för

rallent.

ra hös - tens sku - rar, där - ö - ver bäd - das vin - terns snö.

rallent.

kom'

poco f

gör som jag: be - gra - ver sitt hopp, han tror som jag på sol och vår.

ten.

mf *cresc.* *f* *p*

3.
Den ensamma.

Andantino quasi Allegretto.

A. F. Lindblad.

År från år
kom - mer vår,
kom

höst och vin - ter. P
skå - dar jag

hur
och vin - ter. Dock, vad jag i mitt

ta bär,
ing - en det vet,
ing - en det ser.

mf

He - li - ga flam - ma, vi - sa ej dig, o, lys i det tys - - ta,

mf

dunk - la för mig! År kun - na då *v*

p

mig stör ej som - marn, Då hjär - tat slår,

blom - mar om som - marn, hös - ten och vin - tern.

p

4.
Stjärnklart.

(J. A. Josephson.)

J. A. Josephson, Op. 1, N° 12.

Poco lento.

Mil - da stjärne - här, som i den dunk - la rym - den brin - ner, strå - la e - vigt där, din
p sotto voce

ban en gång jag hin - ner. Sän - ker du dig ned,

p sotto voce

tän - des ock-så blid

f espressivo

oröst. Strå - la, strå-la

f espressivo

jäl med hopp, flam - ma å - ter opp, — en tro-gen

dolce

p sotto voce

öld av him-melsk tröst! Vin - dens tunga sus ut - i de mör - ka sko - gar kla - gar.

sotto voce

intensitato

mf *fz* *cresc.* > *mp*,
Stor-mens vil-dä brus ut - i de mör - ka hjär-tan ja - gar. Dock ditt kla-ra lugn skall svalka

fz *cresc.* > *mp*
mf *fz*

mf > *p* *(?)*
glö - den i min själ, och din stil-la ro s'

mf *p*

bo.

Underbara sång.

J. A. Josephson.

Andante, p

Sjung, sjung, du un-der-ba-ra sång, sprid di-na dall-ran-de

mf

- gor! Kling - a kring nej - den än en gång, kling - a vid stjär-nor-nas

cresc.

lå - gor! Lug - na den storm i hjärtat brusar, se'n väck den upp på nytt en gång! Hur du mig
 rör, hur du mig tju-sar, sjung, du un-der-ba-ra sång!
 un-der-ba-ra sång, möt mig med to - ner -
 tan-kar Låt mig få ljust och vackert drömma, så som jag
 ren gång, stri - der - nas bittra smärta glömma, sjung, du un-der-ba-ra sång!

6.
Källan.
(Albert Gellerstedt.)

Vilhelm Svedbor

Poco moto, grazioso.

Käl - lan i sko-gens famn nö - jer sig u -

hål - ler sig sval och klar, vet ej vad världen
kän - ner ej

an - nat skr̄ ,
s av grönt, vi - rad kring pär - lig bätt,

av fot be - trädd. p
Vet ing - en an - nan fröjd

an att med li - tet nöjd le åt en sol - glimts glans, speg - la en myg - gas

poco f

dans. El - ler att kys - sa ömt bar -

tras - ten som sjöng sig trött, la -

Käl - la - te jag blott ditt namn, nära jag en kamp be - stått,

har vil - se gått. *perdendosi.*

7.
Var välsignad, milda ömsinhet.*
ur "Flickan i ögat".
(Gustaf Fröding.)

Andante.

*mp**dolce*

Wilhelm Stenhammar

Var väl - sig - nad, mil - da öm - sint - het, ' var väl - sig - nad å - ter
sig - nad du, som ej gav tröst' som en nåd från o - v'

allt för - lå - ter, fast allt u - selt
kär - leks - gå - van från en syn - dir

mp Var väl -
p Du är

cresc. poco a poco
vin för

skam, du är mat i sväl - ten, på de

ra fäl - ten, där min tröt - ta lev - nad lin - kar fram.

* Ur *Efterskörd*, fem posthumma sånger till dikter av Gustaf Fröding och Bo Bergman.
Carl Gehrman Musikförlag, Stockholm.

8.

Och många tusen kronor.

(Gellerstedt.)

Ivar Widéen.

Semplice.

p

Och mång - a tu - sen kro - nor det vill jag in - te ha, — men just en

poco f

kro - na till vän, det är så bra, — och slott med torn elst få

poco f

ta; en li - ten kring - växt bra! Bjöds se'n mig him - mel -

ri ja, — men får vår Her - re rå - da, så tror jag det blir

ten. *rit*, *p a tempo*

Men får vår Her - re rå - da, så tror jag det blir bra!

9.
Vandringen och målet.
(Hjalmar Procopé.)

Josef Eriksson, Op. 24, N° 5.

Andante.

agitato e cresc.

mp a tempo

Vad är me - ra: vandring-en el - l' in - nas
 Är ej rig - gen, fylld av svå' stolt i
 Är för färd-man-nen ic - ke det fi' n glimt i

dim.

p a tempo legato

kan, ' el - ler , Är ej flam - man dock
 kam - pen me , än det la - ta
 nat - ten , me - ra loc - kan - de

mf

na stå - let , me - ra skön än bla - det i seg - rarns krans?
 ed-dens spe - gel, ank - rat tryggt i lä av en lum - mig ö?
 lå - ga hu - set, ur vars spruckna fön - ster det strå - lar ut?

p

Komp. 3. 2. 1931.

10.
Arioso.

Gustaf Heintze.

Arioso. ♩ = 48.

Högt lo - vad va - re du
v

legato

p cres.

nå - dens år, vart nå - dens år! Högt lo - va

nå - dens år!

all oss, Du kommer till oss: Allt blir

dim.

p Lento.

I vin-ter-tid som om det vo - re vår.

mf

dim.

Tills e - vig - het - ens som-mar - dag har grytt.

dim.

pp

11.
När stjärnorna tändas.
(Jacob Tegengren.)

Gustaf Nordqv

Poco moto.

mp

Somnar jag in med blick-en fäst på stjärnorn-

mp

ska - ra, drömmar jag stundom min själ är kla - ra.

mf con anima

E - vi - ge för sorgs - na sjä - lar att va - ra.

p

za.

ar ditt ö - ga och djupt dess sken, fam - nar i kär - lek värl - den.

Trött är min själ, i din famn så len lyft den, o Gud, och bär den! Lyft den till dig! Och

söv den sen stil - la till ro på fär - den! S^r

(^r) fram genom döds-ri-ke' san-de mörk-ret rår. Du, som vart kval hug -

jar, väck den se-dan till ljuv-lig vår i di-na lju - sa sa - lar!

12.
Gläns över sjö och strand.

Original i giss moll.

Viktor Rydberg.

Oskar Lindberg.

Lugnt.

1. Gläns ö - ver sjö och strand, stjär - na ur fjär -
 2. Natt ö - ver Ju - da land, natt ö - ver Si
 3. Ar - mar där sträc - kas dem, läp - par där

du, som i Ös - ter - land tän - des av Her -
 Bor - ta vid väs - ter - rand slack - nar O - ri
 vis - ka och räc - kas dem lju - va och fr -

bort, men hem. slum-rar sött bort, men h -

ar föl - ja dig gär - na, strå - lan - de stjär - na,
 ko - rus av rös - ter, skå - da en härligt klar
 na föl - ja dig gär - na, strå - lan - de stjär - na,

ian - de stjär - na!
 - na i ös - ter!
 a - lan - de stjär - na!

sc. rit.

a tempo

rit.

can.

13
Nu går jag tyst och drömmer.
(Bengt Nyström.)

Natanael Bröman

I folkton. Andante.

www.gehrmans.se

I folkton. Andante.

Natanael Bröman

13

Nu går jag tyst och drömmer.
(Bengt Nyström.)

I folkton. Andante.

al - la ung

vad sko - gen göm - mer bland sol - skens-vi - ta

röm - mer om

f animato

mf *cresc. poco a poco*

Nu spe - lar min läng - tan i vin - dens sus till

accelerando

piu mosso *mf cresc. poco a poco*

allargando f meno mosso

sko - gar - nas mum - mel och äl - vens brus. All gam - ma' väl-lens

allr

p

a tem

ble - ka

mp

Vem kan gå tung och bit - ter i vå - rens glans på

p espressivo

pp

sko-gens stig; som sång och få - gel - kvit - ter all värl - den spe - lar om
cresc.
mf

ff
poco mosso
dig.
Kom, följ
ag, där

rallentando e dim.
tyst - na - den vän -'
al - vens rö - da glit - ter
dör bort i
ra!
a tempo
rit.
a tempo
pp

jor - nas sång.

14.
Visa i folkton.

(Bengt E. Nyström.)

E. M. Stuart.

Andante. *p*

Nu går jag tyst och dröm - mer om al - la ung - a hjär - tans vår. Vem vet vad
kan gå tung och bit - ter i vå - rens glans på sko - gens stig? Som sång

göm - mer bland sol - skens - vi - ta snår
kvit - ter all värl - den spelar om di

vin - dens sus
sol - ned - gån

äl - vens brus. All gam - mal sorg jag
oss trolsk och lång och äl - vens rö - da

mer i kväl-lens ble - ka ljus. Vem
ter dör bort i böl-jor-nas sång.

15.
Drömmen.

(J. L. Runeberg)

Moses Pergament.

Komp. 1915.

Långsamt.

Tröt-tad la-de jag mig ned på bäd-den att i söm-nen glömma sorg och sak-nad, mer

dröm sig smög till hu-vud-gär-den vis-kan-de i mitt ö-ra

cresc.

här, den vack-ra flic-kar

simile

att hen-nes blick e-mot-ta.

Som i bör:

Or:

gsamt snabbare långsamt

Var är drömmen? Som en rök för-svunnen. Var är flic-kan?

tom land och sjö-ar. Var är kyssen?

mycket långsamt

Ack, blott i min längtan.

v.h.

mp ff pp längsamt ff mycket snabbt ff p mycket långsamt dim. pp

16.
Tack vår Gud.
(Viking Dahl.)

Moderato.

Tack vår Gud för blor
Tack vår Gud för h'

Andante.

Viking Dahl.

al - la , som på mar - ken mot oss le , ' fröj - d'
bli - da , var - je män - sko - ö - ga gett , ' följt
a , lus - tigt
och i

åt oss fäg - ring
kam - pen kraft be -

17.
Jag ville vara tårar.
(Erik Blomberg.)

Aue.

John Norrman.

mp semplice

Jag vil - le va - ra tå - rar som

m.s.

fal - la i det tys - ta, jag vil - le va - ra läp - par av ing - ens läp - par *mp*
 kyss - ta.
f espressivo
 Gör mi - na läp - par
poco f espressivo
 att de - må
 allt
poco a poco cresc.
 och lät - mig bli till tå -
poco a poco cresc.
f intensitato
 hos dem som ej - kan grå - ta.
f intensitato
rit.

18. Oktoberkväll.

(Eric Sjöström.)

Yngve Skövde

Andante.

I popp-lar-nas al - lé går vin-dens sus, när sol-gångs-dag

slättens rand. Och hö - ga kro-nors höst - ligt

kvällens ljus.

synings brus de famna ut mot havets ö-de

där he-dens ljung i hös-tens tys-ta land i dunkel fägring kläder markens

Più mosso.

p *mf* *poco f*

grus. En li - vets lovsång des - sa moln, som glö - da, blott alltför snart de

blek-na och för - blö - da in - under öster - himmelns svar' skönhet

Tempo I.

är förgången.

en to-nar böl-je -gången, och ännu virvlar fall-na

p

19.
Natt.

(Richard Vallner.)

Albert Henneberg, Op. 9. N°

Larghetto.

Hög är him - len, djup är

stil - la frid kring berg och dal.

seg-la

vatten, vin - den so-ver i sko - gens

Tan - ke du, som blott vill frå - - ga, hjär - ta

du, som ej har ro, som - na nu från da - gens

p

vil - lor, från da - gens vil - - l

pp

Him - len, mil - da drömmar i nat - ten bo;

mp

stjär - nor sak - ta lå - ga, mil - da dröm - mar i nat - ten bo.

pp

20.
I tystnad.

(Sven Linders.)

Lars-Erik Larss

Andante semplice.

Det finns en sträng, som sak-ta skäl-ver i ton, som ing - et ö -

ut - ur vårt innersta den väl-ver me - lo - disk

Så nänns v

den käns - lo-värld, vi le - va i, ty

s glimt är nog att fö - ra till oss varandras sympa - ti.

ritard.

p ritard.

pp